

POBIJ SVE!

[odlomak]

4. PREDSOBLJE. NOĆ

MAREK: Već dva meseca nismo dobili plate.

EVA: Izgleda da je vreme da se potraži novi posao, zar ne?

MAREK: Vidiš, u ovom jebenom gradu to nije tako prosto.

EVA: Pokazuju li na TV nešto o neredima?

MAREK: Poslednje emitovanje je bilo pre sat vremena.

EVA: Veruješ li im?

MAREK: Da, ali samo to što su govorili o porodici toga dečaka, eee...

EVA: Kurvari...

MAREK: Svi bi želeli samo "energična delanja".

EVA: Interesuje me šta bi rekli na energična delanja sa naše strane.

MAREK: Sa "naše"? Tj. čije?

EVA: Kako "čije"? Na čijoj si strani?

MAREK (*smeje se*): Ja sam na jebenoj strani.

GŽEGOŠ: Zdravo. Bio si?

MAREK: Ne.

GŽEGOŠ: Prokletstvo, govorio sam ti momče – ne diraj mu pivce. Znaš da on to ne voli. (EVI) Ja sam Gžešek. Podstanar.

5. KUPATILO. NOĆ

GŽEGOŠ: Možda neće doći.

MAREK: Doći će.

GŽEGOŠ: Na stepeništu mi se učinilo da osećam taj smrad. On se, znaš, prska samo onim što se daje na promocijama. Krišek će se vratiti tek ujutru, znaš li?

EVA: Znam.

GŽEGOŠ: Rekao mi je da ti se izvinim – nije mogao da ostane. Sačekaćeš?

EVA: Ne znam.

GŽEGOŠ: Ostani, ostani. Videla si šta se u gradu dešava?

MAREK: Ona je sjajno obavestena.

GŽEGOŠ: Zaista? Vraćajući se, video sam kako se cela ta halabuka približava našem naselju.

EVA: Halabuka? Misliš na te dečake?

MAREK: Ona je na njihovoj strani.

GŽEGOŠ (*iznenađen*): Zaista? Valjda je za to već kasno. Murija ih vošti tako da su se morali ukloniti iz centra. Premestili su se u susedne blokove. Tamo će biti finale.

EVA: Koje ću sigurno gledati izbliza.

GŽEGOŠ: Finale. Sada je, mala moja, red na tebe.

EVA: A vi? Znae li neko rešenje, momci?

GŽEGOŠ: Krišek me upozorio da si ti...

EVA: Zajebana?

GŽEGOŠ: Ja nisam to rekao...

EVA: Jer ne sedim podvijenog repa?

GŽEGOŠ: Zašto si ovde došla? Da popušiš?

EVA: Došla sam da porazgovaram sa bratom.

GŽEGOŠ: Pa onda ostani, popij nešto... Da li si joj skuvao čaj?

MAREK: Nisam.

GŽEGOŠ: Dodavola! Nisi joj skuvao ni čaj? Ne znaš koliki je put devojka morala da pređe?

MAREK: Odjebi. Bolestan sam. Imaš li "nešto"? Prošao si kroz grad. Jesi li nešto uradio? Ižicao si koju kintu?

12. SOBA. NOĆ

MAREK: Sedi.

EVA: Hvala.

MAREK: Bio sam na Gžeškovom rođendanu. Nije on tako loš.

EVA: I kako je bilo?

MAREK: Nikako. Niko nije došao. Nema on uopšte prijatelja.

EVA: A tvoji? Misliš da će neko doći na tvoj rođendan? A?

MAREK: Ne znam. Možda majka. Samo, neću doživeti do sledeće proslave.

EVA: Ne seri.

MAREK (*smeje se*): Zato će na moj pogreb doći nekoliko osoba...

18. KUHINJA. NOĆ

EVA: Hoćeš da me zadržiš? Kako hoćeš? Moraćeš da me vežeš. Jebeni ljubitelju poretka. Maštaš o tome, zar ne? Možda ti se od toga diže? Maštaš o silovanju? Silovanje hladi ovakve kuje, zar ne? Tatica te je to naučio? Na mamac? Samo priđi, kurvin sine – pokazaću ti ja! Hajde!

GŽEGOŠ: Mala smiri se. Interesuje me, šta bi na ovo rekao tvoj otac?

EVA: Bio bi ponosan na mene, što ne prihvatam ništa sa poniznošću, kao neka glupa kučka. Maloumna, poslušna, kučka bez mozga – to su tvoji ideali! Jebi se, izlazim napolje! Najpre ću se najebati majke gestapou. A onda ću otići do svinjskih kuća i paliti ih – stan po stan.

GŽEGOŠ: Baš si napaljena, odjebi!

19. PREDSOBLJE /KUPATILO. NOĆ

EVIN GLAS: Pomozi mi...

MAREKOV GLAS: Gžešek...

GŽEGOŠ: Tu ćeš se smiriti.

EVA: Otvori! Poludeo si?

GŽEGOŠ: Donesi metlu!

MAREKOV GLAS: Gžešek...

GŽEGOŠ: Donesi metlu! Ne zoger. Metlu iz kuhinje, tako!

EVA: Kšišek će te srediti. Kad se vrati, Kšišek će te srediti, samo da dođe, ti jebivetru.

GŽEGOŠ: Je li...? A znaš li da mi je on ovo rekao? Pomenuo mi je da mogu imati sa tobom problema. Zašto si došla, da ga povedeš u grad? Da se podseti onog što je bilo?

Sve to je dronjak. Akviziter rupa. U gradu za takve, kao što je on, nema više mesta.

EVA: Lažeš.

GŽEGOŠ: Govorim li istinu, Marek? Hvala.

EVA: Otvaraj!

GŽEGOŠ: Kad ti se vrati brat, lepo ćeš se pozdraviti sa njim, a onda ćemo zajedno da odemo na doručak u Kentucky Fried Chicken. To je naše omiljeno mesto. Znaš li?

EVA: Popuši! Popuši sebi maloga!

GŽEGOŠ: Kšišku će biti žao, ako, kad se vrati iz Bjalistoka, čuje kako si se ponašala. Je li znaš?

EVA: U kurac i Bjalistok. Jebena prestonica turbo-folka. Momci iz Bjalistoka, to su svinje.

Momci iz Bjalistoka, to su takve svinje, da im se čak i pomije serviraju na tacni!

MAREK: Znaš li šta radiš?

GŽEGOŠ: Naravno, dođi da gledamo TV.

EVIN GLAS: Prekjuče smo razgovarali. Sinoć je zaspao. Ne mogu da ga probudim. Čujem samo otkucanje njegovog srca. Kao biljka je. Nisam pozivala hitnu pomoć. Prosto, nisam mogla.

20. PREDSOBLJE. NOĆ

GŽEGOŠ: Da li si se smirila?

GŽEGOŠ: Da li si se sada smirila? I?

GŽEGOŠ: Glasnije.

EVA: "Smirila sam se".

21. PREDSOBLJE /SOBA. NOĆ

GŽEGOŠ: Uzmi lekove!

22. PREDSOBLJE /KUHINJA. NOĆ

MAREK: Žao mi je. Ja, zaista, tada nisam mogao...

MAREK: Da li si bila u blizini?

EVA: Na ulicama je puno pijanih glavonja. Bore se, ne samo sa policijom, nego i međusobno.

Trčala sam uz malu grupu – nekoliko osoba – svi sa malim šalovima. Za nama su išla oklopna kola, pobjegli smo uz ulicu, zatim naseljskim stazicama. Posle nekog vremena skupilo se nekoliko glavonja sa šalovima drugog kluba. Bili su pijani i došlo je do prozivanja. Počeli su da bulje u nas kao zveri. Glupava banda. Napiti se, malo zabaviti.

Iste svinje, kao i drugi. Mislila sam da će biti drukčije. Sve to nema nikakvog smisla.

MAREK: Glavu gore. Imaš i dalje nas.

MAREK: A znaš li da je Gžešek pošao da te traži. Interesuje me, je li se negde umešao u kakvu makljažu?

EVA: Potpuno bi se uklopio u to.

23. KUPATILO

EVA: Znaš samo taj jedan štos? Ostalo treba odjebati. Odjebati sve. Dođavola sa tom fašističkom kulturom. Kako bi se promenilo bilo šta, treba... Kako bi se promenilo bilo šta, treba vas sve pobiti. Čuješ li? Pobiti vas. Sve!

[...]